DECAMERONE

BOCCACCIO

96 PAGINA'S IN BEELD
PRIJS ÉÉN GULDEN

BOCCACCIO

Eens leefde er in Imola een man, wiens verdorven leven een aaneenschakeling was van schanddaden. Hij werd Berto van Massa genoemd en zijn schandelijke streken waren bij de inwoners van Imola al zo bekend, dat niemand hem meer vertrouwde. Toen hij merkte dat het in zijn stad onmogelijk was verdere trucs toe te passen, verhuisde hij naar Venetië, waar hij dacht zijn misdadige levenswijze voort te kunnen zetten.

Maar al heel gauw....

Even verderop...

Een franciscaner klooster ! Gezegend zijn zij, die mijn zorgen niet kennen !

Ze eten, drinken, slapen en ze worden gerespecteerd, . en er is altijd wel iemand die voor hen wil betalen !

WACHT ! WACHT DAN TOCH !

Vervloekt ! Die waard heeft gemerkt dat ik zonder te betalen ben weggegaan !

In dat geval ben je welkom, mijn broeder. Als je roeping echt is zullen we je niet aan de gevaren van de wereld overleveren.

Dank U, vader ! Dank U van ganser harte !

Nadat hij de geloften had afgelegd nam hij de naam 'broeder Alberto' aan. De man toonde zijn leven te willen beteren en in korte tijd wist hij door zijn preken en zijn tranen de Venetianen zó voor zich te winnen, dat hij de raadgever en biechtvader werd van de meest vooraanstaande families. Maar daarom was hij zijn streken nog niet kwijt en hij was vast besloten ze weer toe te passen, zodra de gelegenheid zich voor zou doen. Op een dag...

U moet onmid-
dellijk naar
madonna Lisette,
in het
bekende Quirino-
paleis...

Broeder Alberto ging naar het huis van donna Lisette, echtgenote van een rijk zakenman, die dikwijls op reis was. Toen ze begon te spreken had hij onmiddellijk in de gaten dat deze vrouw dom en bijgelovig was. Onmiddellijk kwam het verlangen bij hem op daar gebruik van te maken. Toch ging hij verder met de biecht afnemen, zonder ook maar een ogenblik iets van zijn plannen te laten blijken....

Heeft U dan geen ogen in uw hoofd, pater ? Hoeveel vrouwen kunnen zich met mij meten ?

Ik heb me dus niet vergist... Ze is een domme gans !

Ik zal er op het juiste moment van profiteren, maar het is nu nog te vroeg om haar te verleiden. Ik doe alsof ik verontwaar-digd ben.... !

ZONDARES ! Weet U dan niet dat ijdelheid de ondergang van de wereld is ?

Als God U schoon-heid heeft gege-ven, dan is het niet om er op te pochen, maar Hij bewees daarmee Zijn goedheid !

Zie daarom voortaan af van de gedachte mooier te zijn dan de anderen, als U mijn absolutie wilt hebben !
WAT ?!
Hoe durft U zo tegen me te spreken ? !
Ik doe slechts mijn plicht...

Welnu, ga dan maar weg. Ik dacht dat U anders was, frater Alberto. U hebt mij teleur-gesteld !

Een van de komende nachten zal ik je niet teleurstellen, stom wijf !

Inderdaad, de volgende dag...

Hij weer ? Wat wil hij hier nog ?

Daar is pater Alberto, mevrouw !

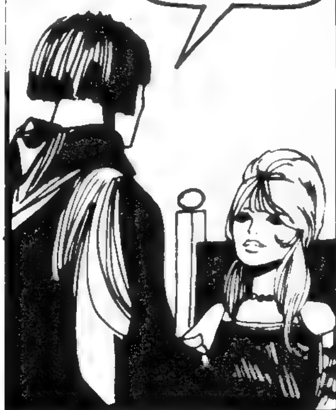
Alleen om U vergeving te vragen om dat wat ik gisteren zei over uw schoonheid !

Vannacht ben ik zo vreselijk gegeseld, dat ik niet tot het aanbreken van de dag kon wachten !

Wie heeft U zo gestraft ?

Mijn vergiffenis ? ! Die geef ik U graag, pater Alberto, maar zegt U mij dan wat engel Gabriel nog meer over mij gezegd heeft !

Zijn verlangen is echter zo hevig, dat hij U door mijn mond vraagt wanneer en waar hij U mag ontmoeten !

WANNEER ?..... WAAR ?....Vannacht in mijn kamer !

U moet namelijk weten, pater Alberto, dat ook ik altijd van engel Gabriel gehouden heb en dat ik altijd een kaars voor zijn beeld opsteek !

Hij vraagt U dan te accepteren dat hij de gedaante van een menselijk lichaam aanneemt... mijn lichaam, madonna Lisette !

HET UWE ?
En ik ben gelukkig, want zolang engel Gabriel naast U ligt, zal mijn ziel in zijn plaats het paradijselijke geluk beleven !

Wat moet ik hem zeggen, mevrouw ?

Zeg hem dat vannacht de paleispoort en mijn kamerdeur open zullen zijn...en dat hij niet op zich moet laten wachten....!

Toen ze alleen was kon madonna Lisette haar vreugde de vrije loop laten. Het scheen haar zo onwerkelijk dat engel Gabriel haar als zijn minnares verkozen had. Pater Alberto wilde als minnaar een goed figuur slaan en genoot daarom een stevige maaltijd. Bij het invallen van de duisternis.....

Madonna Lisette !

Mijn God ! De engel Gabriel !

Bent U werkelijk gekomen ?

Natuurlijk !...Hoe zou ik weerstand kunnen bieden aan uw schoonheid... uw elegance...en uw bekoorlijkheid !

Dat zijn de enige dingen die op deze wereld tellen, al is die stomme pater Alberto het daar niet mee eens.

Pater Alberto ? Laten we nu niet aan hem denken. Hij geniet van de vreugden van het paradijs. Wij van de aardse vreugden !

Een moment !

Eerst wil ik het gewicht van mijn schouders nemen. Die vleugels zijn te lastig om dát te doen wat U van mij verwacht...

Kom nu, kus me !
Liefste !

Weg met dat nacht-hemd ! Ik wil je mooie lichaam hele-maal zien !

Frater Alberto was een stevige kerel. Een man, die iedere vrouw gelukkig zou kunnen maken. Lisette van haar kant was jong, fris en mollig en ze hield van het leven. Al heel gauw merkte ze dat de kussen van haar minnaar heel wat hartstochtelijker waren dan die van haar man. Bijna dagelijks ontving ze frater Alberto in haar bed, denkend dat ze met engel Gabriel sliep. Een van die nachten....

Onverwachts....

LISETTA ! LISETTA !

Wie is dat ? Wat is er aan de hand ?

Niet bang zijn. Mijn man zal terug zijn van zijn reis.

JE MAN ? Maar dan moet ik er stilletjes vandoor gaan !

Maar waarom ben je bang ? Je hoeft alleen maar te zeggen dat je engel Gabriel bent !

ENGEL GABRIEL ! Een bedrieger ! Dat slikt hij vast niet !
Pas op ! Je bent je vleugels vergeten !

Wel alle duivels.... Wie was hier bij je ? Ik hoorde duidelijk een mannenstem !

Je vergist je, man ! Het was geen man maar een engel !

DAAR IS HIJ ! Daar is hij, nu reken ik met hem af !

Vervloekt ! Wat kunnen er toch fijne dingen tussen je vingers door glippen !

Met jou reken ik later nog wel af ! Nu wil ik die schooier afranselen !

STOP! STOP !

Ik hoef die sporen maar te volgen om bij zijn schuilplaats te komen !

Even later....

DOE OPEN !
DOE OPEN !

Ik weet wat ik doe !

Zoals U wilt, mijnheer !

Inderdaad, even later....

KIJK EENS ! DE VLEUGELS ! Ik wist wel dat ik ze hier zou vinden !

Dit zijn de bewijzen, waarnaar ik zocht !

Maar...maar dit is de cel van pater Alberto... een heilige...U wilt hem toch niet beschuldigen van....van....

Een heilige, zei U ? Een bedrieger zult U bedoelen ! Breng me onmiddellijk naar die vlegel toe, dan zal ik U eens wat laten zien. Het zal een hele ontnuchtering worden !

Even later...

ERUIT ! ERUIT, SCHURK !

Wij willen hier geen heiligschenners !

Neem deze dingen ook maar mee, dan kan je er sneller mee naar de hel vliegen !

Mijn God, wat ben ik stom ge- weest ! Nu heb ik mijn plaats in het klooster ook nog verspeeld !

Dan moet ik maar weer Berto van Massa zijn en een manier zien te vinden om rond te komen !

Diezelfde avond....

Ik ben doodmoe en ik heb honger als een leeuw. Ik ga hier maar logeren...

Gelukkig heb ik wat ge-
spaard van de aalmoezen, die
de gelovigen me gaven.
Voorlopig heb ik tenminste
geen geldgebrek....

Waard ! Geef me veel te
eten en te drinken...en een
kamer om te slapen !

Direct,
mijnheer !

In dat hotel waren vier beroemde zakenlui; die voor zaken in Venetië waren. Na lekker gegeten te hebben begonnen ze over hun echtgenotes te praten. Bijna ongewild hoorde Berto van Massa wat ze zeiden en het interesseerde hem bovenmatig....

Om in evenwicht te blijven grijp ik daarom de mij geboden kansen op mijn reizen !

Goed zo, vriend ! Zo denk ik er ook over !
En ik natuurlijk ook !

En jij, Bernabò ? Waarom zeg jij niets ?
Omdat ik gelukkiger ben dan jullie allemaal samen !

Ik twijfel niet aan de trouw van mijn vrouw en daarom is het helemaal niet moeilijk háár trouw te blijven !
Durf jij te beweren dat je daar helemaal zeker van bent ? Absoluut zeker ?

Ik ben Berto van Massa en ik hoorde ongewild uw gesprek.

Wat wilt U daarmee zeggen ?

Ik ben bereid een weddenschap aan te gaan, mijnheer Bernabo van Genua, maar laten we het dan doen om iets dat U minder kost dan uw hoofd !
En dat is ?

5000 gouden florijnen wanneer ik U bewijs dat uw vrouw niet zo eerzaam is als U wel denkt !

Laat hem toch gaan, Bernabo ! Het zaakje staat me niet aan !
Het kan een gemene streek zijn...

Akkoord, mijnheer Berto ! Mijn hand erop !

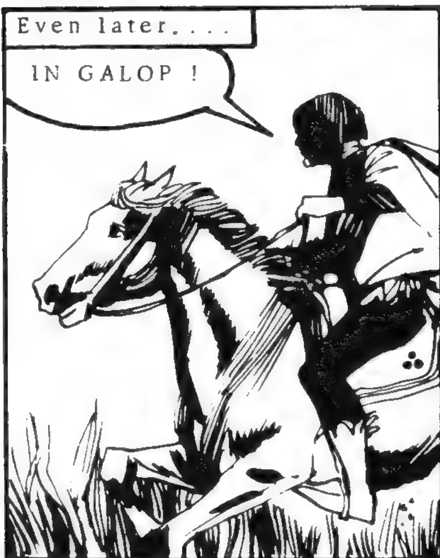
U bent een wijs man. . . !

Misschien is dit de manier om aan een hoop geld te komen !

Ik moet naar Genua en zien of die Ginevra werke - lijk zo onbedorven is als haar man beweert.

Toen hij in Genua was, verzamelde Berto van Massa voorzichtig gegevens over de gewoonten van Ginevra. Hij kwam tot de ontdekking dat zijn opdracht onmogelijk was, maar toch wilde hij zijn schunnige voorstel niet laten varen. Hij sprak het dienstmeisje van de vrouw aan en kocht haar om....

Vijftig florijnen ?

Ja. . . .Maar dan moet je me vanavond binnenlaten, zodat ik me kan verbergen in de kamer van madonna Ginevra !

En inderdaad, die avond...

Kom binnen, vlug ! Daar is haar kamer !

Waar kan ik me verstoppen ?

In die kist ! Vlug !

Doe de deksel dicht ! Ik hoor iemand lopen !

Wat doe je in mijn kamer, Lauretta ?

Ik ? Ik kwam kijken of alles in orde was, mevrouw !

Goed ! Dan kan je nu gaan !
Welte - rusten !

Dit is een prachtige uit - kijkpost ! Een heerlijk schouwspel !

Heerlijk ! Absoluut heerlijk ! Het is werkelijk jammer, dat ze zo tegen bepaalde dingen schijnt te zijn.

Ik wacht tot ze slaapt en voer dan mijn plan uit. . . .Nu mag ze niets merken.

Wat later...

Dit is het moment !

Weg met die deken !

Zo, ik weet genoeg om die stomme Bernabo erin te laten stinken !

Nadat hij voorzichtig weggegaan was, ging Berto van Massa onmiddellijk terug naar Venetië, waar hij de vier zakenlui ontmoette. Hij vertelde dat zijn opdracht geslaagd en de weddenschap gewonnen was. Hij beschreef de kamer, waarin volgens zijn relaas, zijn verliefde ontmoeting met madonna Ginevra plaats had gevonden....

Herkent U ze ?

Ja, ze zijn inderdaad van Ginevra...

Maar zowel de beschrijving van haar kamer als van de meubels kan een dienstmeisje U gegeven hebben.

Ik wil een meer afdoende bewijs van de ontrouw van mijn vrouw !

Kunt U me dat geven ?

Zeker, mijnheer Bernabo ! Maar weet U wel zeker dat U dat wilt horen ?

Zeg het maar !
Hou me niet zo
in spanning !

Goed !
Luister dan !

Madonna Ginevra
heeft onder haar linker-
borst een tamelijk
grote moedervlek met
vijf of zes goudblonde
haren er om heen.

Toen Bernabo dit gehoord had, voelde hij een pijn, alsof hij een mes door zijn hart kreeg. Hoewel hij zijn mond niet open deed, kon men aan zijn houding zien dat het klopte. Het laatste bewijs scheen duidelijk aan te tonen dat Ginevra naakt in zijn armen gelegen had....

Ik ben die weddenschap aangegaan. Hierbij overhandig ik U de overeengekomen som geld !

Alstublieft, mijnheer Berto ! De 5000 florijnen !

Dank U, vriend !

Ik zou U moeten haten, omdat U de eer van mijn vrouw bezoedeld hebt, maar ik ben U er toch dankbaar voor !

Dankbaar ?

Ja ! Zonder U zou ik nooit geweten hebben dat zij precies is als alle vrouwen !

Ga je weg, Bernabo ?
Zal ik met je meegaan ?

Nee, dank je.
Ik wil nu
even alleen
zijn !

Vervloekte vrouw !
Vervloekte vrouw !
Ze heeft me verraden
met die mooie
jongen. Ze heeft me
belachelijk gemaakt
in de ogen van
iedereen !

Ik moet me wreken !
Ik moet het haar betaald zetten !

Ik zal er met Donato, mijn trouwste knecht over spreken. Daarna stuur ik hem met een bepaalde opdracht naar Genua !

Even later...

U weet heel goed, patroon, dat ik alles voor U wil doen ...maar weet U zeker dat U hier geen spijt van zult krijgen ?

Absoluut zeker, Donato !

Ga onmid-dellijk naar Genua en dood haar...

Ze verdient geen mede-
lijden. . . .Ze is een
ordinaire hoer !

Toen hij in Genua aangekomen was, zei hij madonna Ginevra dat haar man op haar wachtte op een van zijn bezittingen in de buurt. De volgende morgen vertrokken ze samen te paard. Toen ze in een diepe eenzame bergpas gekomen waren, die omsloten was met spelonken en bomen, leek dit de knecht de goede plaats om die verschrikkelijke opdracht uit te voeren....

Beveel uw ziel bij God aan, mevrouw, want uw laatste uur heeft geslagen !

NEE ! NEE ! HOU OP !

Waarom wil je me in hemelsnaam doden ? Wat heb ik je misdaan ?

Mij niets, mevrouw, ...maar uw man heeft me deze opdracht gegeven...

Ik smeek je me te geloven, Donato....Het moet een vergissing zijn...een vreselijke vergissing ! Als je me doodt zal je ziel eeuwig in de vlammen van de hel moeten branden !

Nou ja, ... ik geloof U, madonna Ginevra. . . maar wat kan ik er aan doen ? Ik heb mijn woord aan mijnheer Bernabo gegeven !

Het zal lijken alsof je je woord gehouden hebt !

Even later....

Ik knip mijn haar af en ga naar de haven om werk te zoeken...wat voor werk dan ook...

Niemand mag ooit ontdekken dat ik een vrouw ben !

Weken en maanden gingen voorbij en terwijl Ginevra, die nu Sicurano di Finale heette, een baantje had gevonden bij een uitdrager, had Berto van Massa zijn 5000 florijnen er snel doorgedraaid en was weer in moeilijkheden. Hij liep verstrooid over de markt en dacht aan zijn weinig benijdenswaardige situatie....

Ik heb geprobeerd met-mijn 5000 florijnen in zaken te gaan, maar uit gebrek aan ervaring....
...is het geld me door mijn vingers geglipt, als sneeuw voor de zon ! En nu heb ik zelfs geen cent meer !

Het enige wat ik nog kan verkopen,
zijn die ceintuur en dat tasje,
die ik bij madonna Ginevra
heb gegapt !

Ik probeer het eens bij die uitdrager.
Ik hoop maar dat het flink wat
oplevert !

Sorry, vriend, ik zit zonder geld.... Wilt U deze spullen van me kopen ?

Laat maar eens zien !

Maar dat zijn mijn ceintuur en tasje ! Ze waren uit mijn kast verdwenen, een paar dagen voordat ik gedwongen was te vluchten !

Ik dacht dat het dienst-meisje ze gesto-len had, maar...
...nu zijn ze in handen van deze onbekende man !

Ben ik al te nieuwsgierig, mijnheer, als ik U vraag hoe U hier aan komt ?

Ahh ! Nee werkelijk ! Dat zijn dingen, die je alleen aan mannen onder elkaar kunt vertellen !

Dat tasje en die ceintuur zijn me geschonken door een dame, na de nacht dat ik bij haar sliep !

Ze heette Ginevra en ze was de vrouw van Bernabo Lomellino...een stommerd, die 5000 florijnen zette op de eer van zijn eigen vrouw !

VIJF DUIZEND FLORIJNEN ?

Ja ! En hij heeft ze me betaald ook ! Die ceintuur en dat tasje waren het bewijs dat zijn vrouw van mij geweest was !

Later hoorde ik dat Bernabo Ginevra door Donato, een van zijn knechten, heeft laten doden !

Dat is de waarheid, want ik heb haar goed gekend !

Heb je haar gekend ?

Ja. . . en heel wat beter dan jij. . . !

Ik kende ook haar man. . . die arme man heb je erin laten tippelen door een ingemene rot-streek !

Maar. . . maar wie bent U ?

IK BEN
GINEVRA !

GINEVRA !
NEE...NEE...dat
is onmogelijk !
Ginevra is dood !
...bovendien bent
U een man !

U vergist zich, mijnheer. U kunt me niet herkennen, zo afgetakeld als ik nu ben, maar ik verzeker U dat U wel degelijk een vrouw voor zich heeft !

Geloven jullie me werkelijk niet ? Nu, dan zal ik jullie laten zien dat ik niet sta te liegen....

Kijk maar ! Kijk maar, allemaal ! Is dit soms een mannenborst ?

Verschrikkelijk ! Ik kan het niet geloven ! Ik moet er vandoor !

HOUDT HEM TEGEN ! Hij is een schurk...een smeerlap !

LAAT ME LOS ! IK BEN ONSCHULDIG !

Houd je mond, lammeling ! Jij zal de straf krijgen, die je verdient !

Nadat hij gehoord had wat er gebeurd was, haastte Bernabo zich naar Ginevra en wierp zich wenend aan haar voeten, haar om vergiffenis smekend. Ginevra was overgelukkig, troostte haar man en verzekerde hem dat hij een goed mens was. Daarna organiseerden zij een groot feest om deze blijde en onverwachte afloop te vieren....

Je hebt op aandringen van een slechte raadgever - de jaloezie - gehandeld en het is niet jouw schuld maar van die schurk, die ons gescheiden heeft.

Laat me niet aan hem denken, Ginevra ! Ik zou hem eigenhandig willen doden !

Dat is niet nodig ! De rechters zullen hem wel straffen !

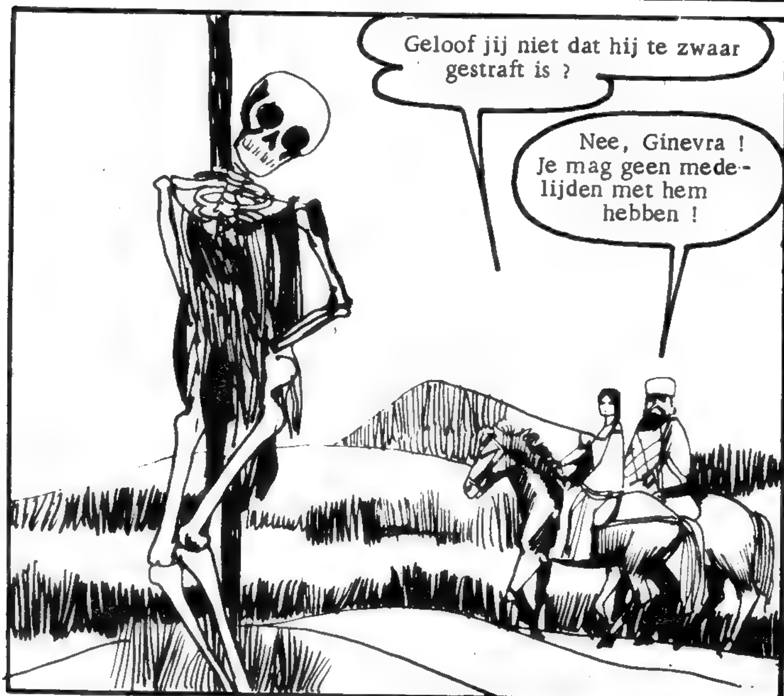
Ja, . . . de politie heeft nog talrijke andere mis-daden ontdekt, die door hem bedreven moeten zijn en ongetwijfeld zullen ze hem zwaar straffen !

Vanmorgen komen de autoriteiten bij elkaar en dan wordt er een beslis-sing genomen !

Ik hoop alleen dat de straf gelijk zal zijn aan alle narigheden, die wij door zijn schuld doorgemaakt hebben.

Ellende, die we zo gauw mogelijk moeten vergeten, Ginevra !

Diezelfde dag werd Berto van Massa ter dood veroordeeld. Hij werd van top tot teen met honing ingesmeerd en aan een paal gebonden. Zo hebben vliegen, wespen en horzels, waar de streek vol van zit, hem niet alleen gedood, maar hem met groot enthousiasme tot op zijn botten toe afgekloven. Zijn skelet bleef daar nog lang hangen, als een vreselijke getuigenis van zijn misdadig leven.....

Van ons heeft hij geen vergiffenis gehad, toen dat nog kon. Alleen God zal hem kunnen vergeven !

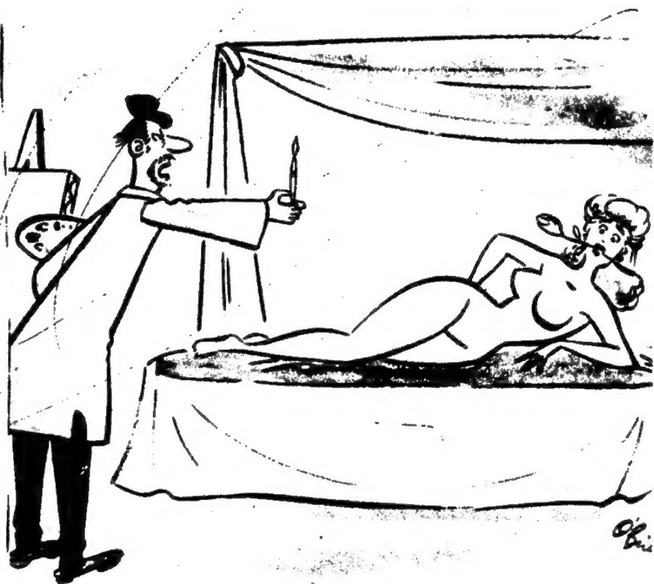
EINDE.

Of hij is bijziend of hij kan niet zwemmen.

Hmm — precies wat ik dacht — ik heb ook vacantie nodig!

Kom Saskia, kijk nu eens een beetje sexy!

Vreemd toch. Ik krijg altijd een injectie in mijn arm.

Amuseer je vrouwtje en de groeten aan je moeder.
Ik moet weer aan de slag.